

Hristos, Istorie sau Persoana

Saturday, 18 April 2009

{bible }Matei 28:1-16{/bible}

Atunci când citim Sfintele Scripturi, când reflectăm la relatiile Evangheliilor cu privire la învierea Domnului Isus, nu o facem doar pentru că dorim să avem informație pe care să o stocăm în mintea noastră, să o sistematizăm, să o prezentăm frumos și să-i convingem și pe alții de adevărul ei. Citim pentru a fi transformați de Cuvântul lui Dumnezeu. Chiar și cu privire la învierea Domnului este important să verificăm modul în care ne raportăm acestui eveniment. Ne raportăm doar unui eveniment istoric sau ne raportăm unei persoane care este vie și prezent în viața noastră?

-
Cei interesați de istorie se distanțează de Hristosul cel înviat.

V-ați gândit la faptul că primii care sunt martori ai învierii și cei care au acces la cele mai convingătoare mărturii ale învierii Domnului sunt soldații? Ei au fost cei care au resimțit pe propria piele „puterea” învierii. v.1-4

Au fost acolo, au „simțit” învierea. Ai crede că aceasta ar fi de ajuns să facă din ei credincioși gata să abandoneze totul și înceapă o viață nouă. Ei care erau obișnuși cu moartea, aveau acum ocazia să vadă învierea. Cu toate acestea nu se schimbă nimic în viața lor. Ei continuă să se teamă pentru viața de acum și de aici și nu își doresc nimic pentru viața de după moarte.

Ce semnificații și ce sensuri. Ei se raportează unei istorii și nu unei persoane. Pe ei nu-i interesează Domnul Isus ci sunt preocupați în continuare de viața lor.

În aceeași manieră, cei ce se raportează doar istoriei învierii, mâine se vor depărta de Hristosul cel înviat. Mi se pare interesant faptul că sunt atâția care, cu ocazia acestei zile umplu bisericile. Apoi se mai gândesc la o altă istorie legată de Domnul Isus, nașterea Lui. Nici într-un caz, nici în altul, nu se apropie de persoană.

-
Cei interesați de istorie sunt deranjați de Domnul cel înviat.

Celelalte personaje implicate în istoria învierii dar nu și în relația cu cel înviat, sunt precii și cărturarii. Ei îl sacrificaseră pe Domnul Isus pentru că nu se înscria în planurile lor. Atunci când l-au văzut după într-un mormânt au crezut că s-a terminat cu problemele lor. Nu mai aveau decât să se asigure că ucenicii nu-l vor lua de acolo și vor face din el un erou prin fraudă. Nici măcar nu le trecea prin

cap c Domnul Isus, cel care f cuse minuni sub ochii lor, care îl înviase pe Laz r, ar putea s învie. De aceea au _i cerut garda care s p zeasc mormântul. Se întâmpl îns ceea ce Domnul spusese: a treia zi a înviat. Soldacii le aduc această veste rea pentru ei. Au v zut probabil spaima de pe faa soldacilor care fuseser martori la ceva neobi_nuit. Dar nu au stat s analizeze prea mult ce se întâmpla cu soldacii. Ei aveau altele pe cap acum. Isus devenea o problem _i pentru c ei nu cunoa_teau alte rezolv_ri ale problemelor decît pe cale uman , a_a caut s o solucioneze _i pe aceasta. Imediat apeleaz la ceea ce _tiau mai bine, mit _i _antaj. L-au mituit pe Iuda pentru a-l vine pe Domnul Isus, l-au _antajat pe Pilat pentru a-l r stigni, acum i-au mituit _i i-au _antajat pe soldaci s nu spun nimic despre înviere.

Vedeci, în acela_i mod, cei care se raporteaz unei istorii a învierii sunt deranjați de Domnul Isus cel înviat. Ei nu pot s -i fac loc în experiența lor de viață . Ei vor continua s recurg la mijloace umane pentru a soluționa problemele lor. Nu vor s aib de-a face cu o persoan vie, gata s asculte rugăciuni, gata s intervin . Ei vor s dețin ei controlul asupra situației.

-
Cei interesați de istorie p strează t cerea asupra învierii Domnului.

Soldacii, precum și cîrturarii nu au avut nici un interes s vorbească despre înviere _i despre Domnul cel viu. Fiecare avea motivele lui s nu pomenească despre acest eveniment. Nu voiau s se întâlnească cu cel înviat, nu voiau s vorbească despre el _i ar fi dorit ca _i alții s fac la fel.

Nu vi se pare c _i astăzi există oameni care procedează la fel? Ei consider c problema credinței este personal _i nu trebuie făcut prea mare caz de ea. Ah, ei cred în înviere, dar este ceva personal. Nu trebuie s vorbească altora despre aceasta _i nu este cazul ca alții s se intereseze prea mult despre aceasta.

Dar, s vedem ce se întâmplă în cealalt tab_r , a celor ce s-au întâlnit cu Domnul cel înviat. Pentru ei nu era o istorie, era o persoan .

-
Cei interesați de Domnul îi caut p rt _ia.

Femeile erau interesate s împlinească tot ceea ce trebuia împlinit privitor la moartea Lui _i aceasta pentru c el era important pentru ele. În momentul în care Domnul învie, p rt _ia cu El devine atît de drag _i sunt gata s mearg oriunde pentru a-l vedea. V.7

-
Cei interesaci în Domnul se bucur de El.

Pentru ucenicii Domnului, învierea nu era un motiv de teamă ci unul de bucurie. De acum nimic nu-i mai putea despăci. Moartea fusese o posibilă amenințare dar acum aceasta a fost biruită.

-
Cei interesaci de Domnul propovăduiesc învierea.

Dragi frați și surori, nu văd că suntem cu toții printre cei care sunt interesaci de o persoană ci nu de o istorie. Domnul Isus este viu, el nu este doar un personaj istoric, cu învârtiri frumoase, cu o viață ce inspiră sentimente nobile, El este viu. El dorește să aibă o relație vie cu noi, să aibă parte, să ne bucurăm de El și să vorbim despre El.

Hristos a înviat! Nu este un salut tradițional ci o realitate din inima noastră.

Sorin Covaci

April 12, 2009